

Mehmedim

– Emre YILDIZ · 12 Şubat 2014

Yaş vardı yirmiye, sülüs elinde,
Bak geldi senin de sıran Mehmedim.
Anasının dua, düşmez dilinde,
Duayla kışlaya, varan Mehmedim.

Gencecik çağında daha toy idi,
Büyüdüğü yer ki, küçük köy idi,
Birliği Şırnak'ta bir tugay idi,
Düşmanlara karşı, diren Mehmedim.

Yıklamak yok dedik, her suubet de,
Bitecek bu hasret, biraz sabret de,
Boynu bükük kaldı, gülü gurbet de,
Evlilik hayali, kuran Mehmedim.

Ben şehit olsam da, dökme yaşını,
Namerde eğdirmem, Türk'ün başını,
Vermem Vatanımın çakıl taşını,
Düşmana göğsünü, geren Mehmedim.

Namert eli değmez, yurdun arına,
Cananı unuttu cennet nârına,
Yolunu gözleyen yarı yerine,
Allı bayrağını, saran Mehmedim.

Bütün alem bilir, senin şanını,
Toprak emdi nice şehit kanını,
Vatanı uğruna, her gün canını,
Gözünü kırpmadan, veren Mehmedim.

Çok canlar verildi, huzur yoluna,
Binip gitti hepsi, şehit salına,
Allah nasip etmez, kimi kuluna,
Bu dünyada arşa, eren Mehmedim.

Emre der korkum yok, dūřmandan yana,
Davet gōnderiyorsa HÂK bu cana,
Yorulma, usanma, bu yolda sana,
řehitlik mŭjdeler, Kur-an Mehmedim.

Mart 2013